

SERFŐZŐ SIMON

Ne reméljen

*Magyarország siralombáz.
Az elítélt maga e nép.
Leszámolás a sorsa.
Megásták vesztőhelyét.*

*Bűne, ha van,
csupán a léte,
amire hiába keresne,
nincs mentsége.*

*A halál népének,
nem az életnek szánták.
Ki önállótlan létű,
ne reméljen hálát.*

*Temetésére a lapátok
rég felkészültek,
meggyalázására is:
fordítsák arccal a földnek!*

*Tűrje el vesztét,
s bogy földjét, hazáját
a fölvonuló ekék
másokéhoz szántják.*

*Magyarország siralombáz.
Az elítélt maga e nép.
Leszámolás a sorsa.
Megásták vesztőhelyét.*

Koldusok

*Mennyi szegénység
valahány útfélen!
Mennyi nyomorúság!
S hiába a szűgyen.*

*Sugaraiból szegényeknek
csak néhányat dobna.
Neki van fölösen is,
megszámolni se tudja.*

*A reszketeg bodzák is
kiülnek az árokpartra.
Ott koldulnak, a Napnak
tányérjukat odatartva.*

*Legalább az aprajából
adna, hadd örülnének,
abogy szapora fillérenként
hullanak a fények.*

Nagy László

Miskolc, 1977

*Csónájával üstököst:
láttam őt áthaladni a delelő város fölött.
Mintha a sztratoszférákon,
ingén szívverése átvöröslött.*

*Elől lobogott, nyomában
tüzes ágyékú ifjakkal,
a vidékarcúak még együtt
az idő ámokfutóival.*

*Néztem utána,
mintha a mennybe,
követőire, mintha csillagközi
lakodalmas menetre.*

*Míg végül eltűnt a fényben:
dicsőségében,
a világ beporosodott zajában
lassan átszüremlett az égen*

Menjek csak

*Éljen a jövő,
legyen szerencséje!
Nekem őhózzá már aligha lesz.
Hiába vitt a lábam,
hogy ami nincs,
hamarabb lenne.
Ami volt,
múlttá lenne,
még ma is,
mint éjjeli rém, ne kísértene.*

*De inkább messzült,
mint közeledett a távol.
A kezdetet elérte a vég,
pedig még el se kezdődött.
Az erre
rég amarra van.
S nem figyelmeztetett volna rá!
Hanem menjek csak,
amerre neki a semminek,
elszédelgett a világ.*